

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Josef Langr

O součtu čtverečných vzdáleností libovolného bodu od vrcholů daného mnohoúhelníka. [I.]

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 36 (1907), No. 1, 86--91

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/109268>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1907

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Obdobným způsobem mohli bychom sestrojiti úhly

$$2\varphi \text{ a } 8\varphi, \quad 3\varphi \text{ a } 5\varphi, \quad 6\varphi \text{ a } 7\varphi,$$

na základě vztahů

$$\begin{aligned} \cos 2\varphi + \cos 8\varphi &= q \\ \cos 2\varphi \cdot \cos 8\varphi &= \frac{s}{2}, \end{aligned} \quad (8)$$

$$\begin{aligned} \cos 3\varphi + \cos 5\varphi &= r \\ \cos 3\varphi \cdot \cos 5\varphi &= \frac{q}{2}, \end{aligned} \quad (9)$$

$$\begin{aligned} \cos 6\varphi + \cos 7\varphi &= s \\ \cos 6\varphi \cdot \cos 7\varphi &= \frac{p}{2}, \end{aligned} \quad (10)$$

vyvozených z rovnic (5) a (6).

O součtu čtverečných vzdáleností libovolného bodu od vrcholů daného mnohoúhelníka.

Píše ing. Jos. Langr.

I.

Buď určen n -úhelník $A_1 A_2 A_3 \dots A_n$ v soustavě pravoúhelných os souřadných souřadnicemi svých vrcholů

$$A_1(x_1, y_1), \quad A_2(x_2, y_2), \quad \dots \quad A_n(x_n, y_n).$$

Libovolný bod B , jehož čtvercované vzdálenosti od vrcholů daného mnohoúhelníka chceme určovati, mějž souřadnice x, y . Mimo to položme

$$\overline{A_1 B} = v_1, \quad \overline{A_2 B} = v_2, \quad \dots \quad \overline{A_n B} = v_n$$

$$\mathbf{a} \quad \sum_{k=1}^{k=n} v_k^2 = V.$$

Pro jednotlivá v jest

$$\begin{aligned} v_1^2 &= (x - x_1)^2 + (y - y_1)^2, \\ v_2^2 &= (x - x_2)^2 + (y - y_2)^2, \\ &\vdots \\ v_n^2 &= (x - x_n)^2 + (y - y_n)^2. \end{aligned}$$

Zmocněním dvojitě a sečtením obdržíme rovnici

$$V = n(x^2 + y^2) - 2x \sum_{k=1}^{k=n} (x_k) - 2y \sum_{k=1}^{k=n} (y_k) + \sum_{k=1}^{k=n} (x_k^2 + y_k^2).$$

K vůli zjednodušení zavedeme souřadnice bodu $S(\xi, \eta)$, které vyhovují následující podmínce:

$$\xi = \frac{1}{n} \sum_{k=1}^{k=n} (x_k), \quad \eta = \frac{1}{n} \sum_{k=1}^{k=n} (y_k).$$

Bod ten budeme zvátí s ohledem na souvislost jeho souřadnic se souřadnicemi vrcholů mnohoúhelníka *arithmetickým středem* mnohoúhelníka. Jeho čtverečná vzdálenost od bodu B jest

$$\overline{SB^2} = r^2 = (x - \xi)^2 + (y - \eta)^2.$$

Součet V lze tedy vyjádřiti následovně:

$$V = nr^2 - n(\xi^2 + \eta^2) + \sum_{k=1}^{k=n} (x_k^2 + y_k^2). \quad (1)$$

Druhý a třetí člen této rovnice repraesentují, nezávisíce nikterak na B , konstantní veličinu pro daný mnohoúhelník. Z následující úvahy pak vyplývá, že tato veličina je součet čtverců všech možných spojnic vrcholů daného n -úhelníka dělený n .

Jestliž pro součet čtverců vzdáleností bodu A_1 ode všech vrcholů

$$\begin{aligned} \overline{A_1 A_1^2} &= (x_1 - x_1)^2 + (y_1 - y_1)^2, \\ \overline{A_1 A_2^2} &= (x_1 - x_2)^2 + (y_1 - y_2)^2, \\ &\vdots \\ \overline{A_1 A_n^2} &= (x_1 - x_n)^2 + (y_1 - y_n)^2. \end{aligned}$$

Sečtením vyjde

$$\sum_{k=1}^{k=n} \overline{A_1 A_k^2} = n(x_1^2 + y_1^2) + \sum_{k=1}^{k=n} (x_k^2 + y_k^2) - 2nx_1\xi - 2ny_1\eta.$$

Obdobně pro další vrcholy

$$\sum_{k=1}^{k=n} \overline{A_n A_k^2} = n(x_n^2 + y_n^2) + \sum_{k=1}^{k=n} (x_k^2 + y_k^2) - 2nx_n\xi - 2ny_n\eta,$$

atd. a konečně

$$\sum_{k=1}^{k=n} \overline{A_n A_k^2} = n(x_n^2 + y_n^2) + \sum_{k=1}^{k=n} (x_k^2 + y_k^2) - 2nx_n\xi - 2ny_n\eta.$$

Sečtením všech těchto rovnic dostaneme dvojnásobný součet čtverců všech možných spojnic bodů A a nazveme jej $2K$. Po krátké úpravě zmíněný součet objeví se ve tvaru

$$K = n \sum_{k=1}^{k=n} (x_k^2 + y_k^2) - n^2 (\xi^2 + \eta^2). \quad (2)$$

Rovnici (1) lze tudíž psát nyní ve tvaru

$$V = nr^2 + \frac{K}{n}, \quad (3)$$

a slovy lze ji vyjádřit takto:

Součet čtverečných vzdáleností libovolného bodu ode všech vrcholů daného n -úhelníka jest roven n -tému dílu součtu čtverců všech možných spojnic jeho vrcholů zvětšenému o n -násobný čtverec vzdálenosti tohoto bodu od arithmetického středu n -úhelníka.

Z této věty vyplývá dále: Poněvadž člen $\frac{K}{n}$ je pro daný mnohoúhelník konstantní, mění se V pouze s hodnotou r , t. j. se vzdáleností bodu B od arithmetického středu mnohoúhelníka.

Všem bodům, jimž přináležejí totéž r , odpovídá i totéž V . Body o téže r leží na kružnici opsané z bodu S , i lze tedy pronést větu:

Geometrickým místem všech bodů, jichž součet čtverečných vzdáleností od vrcholů daného mnohoúhelníka je stejný, je kružnice opsaná z arithmetického středu mnohoúhelníka jakožto středu poloměrem r .

Souvislost mezi r a V jest udána rovnicí (3). Jestliže r přechází v nullu, nabývá V své minimální hodnoty

$$V_{min.} = \frac{K}{n}.$$

Kružnice zmíněná se smrskuje na bod S . Z uvedených úvah lze tedy pronést další vlastnost bodu S , totiž:

Součet čtverečných vzdáleností libovolného bodu od vrcholů daného mnohoúhelníka nabývá minimální hodnoty, jestliže tento bod se stotožňuje s arithmetickým středem.

II.

Buďtež dány mnohoúhelníky dva, o n_1 a n_2 vrcholech. Chceme určití geometrické místo bodů, jež hováí podmínce

$$V_1 + vV_2 = C,$$

kde V_1 a V_2 značí součet čtverečných vzdáleností libovolného bodu od vrcholů prvního, resp. druhého mnohoúhelníka, v určitý poměr a C jakousi konstantu.

Užívajíce týchž označení jako v první části článku našeho, můžeme napsati žádanou podmínku ve tvaru

$$\frac{K_1}{n_1} + v \frac{K_2}{n_2} + n_1 r_1^2 + v n_2 r_2^2 = C.$$

Dosazením za

$$\begin{aligned} r_1^2 &= (x - \xi_1)^2 + (y - \eta_1)^2 \\ a \quad r_2^2 &= (x - \xi_2)^2 + (y - \eta_2)^2 \end{aligned}$$

získáme po krátké úpravě rovnice kruhu

$$\begin{aligned} (n_1 + v n_2) (x^2 + y^2) - 2x (n_1 \xi_1 + v n_2 \xi_2) - 2y (n_1 \eta_1 + v n_2 \eta_2) \\ = C - \left(\frac{K_1}{n_1} + v \frac{K_2}{n_2} \right) - n_1 (\xi_1^2 + \eta_1^2) - v n_2 (\xi_2^2 + \eta_2^2). \end{aligned}$$

Jest tedy hledaným geometrickým místem bodů hovičích hořejší podmínce kružnice.

Střed její S_v má souřadnice

$$\xi_v = \frac{n_1 \xi_1 + v n_2 \xi_2}{n_1 + v n_2}, \quad \eta_v = \frac{n_1 \eta_1 + v n_2 \eta_2}{n_1 + v n_2}.$$

Na základě těchto souřadnic lze snadno zjistiti, že bod S_v nachází se na spojnici obou arithmetických středů $S_1 S_2$, a že dělí tuto v poměru

$$\overline{S_1 S_v} : \overline{S_2 S_v} = -n_2 v : n_1. \quad (4)$$

Poloměr zmíněné kružnice jest

$$r_v^2 = (x - \xi_v)^2 + (y - \eta_v)^2.$$

Zavedeme-li tuto hodnotu do hořejší rovnice, vyjde po náležité úpravě

$$C = V_1 + vV_2 = \frac{vK' + K_1 + K_2}{n_1 + v n_2} + r_v^2 (n_1 + v n_2), \quad (5)$$

kde K_1 a K_2 značí součty čtverců všech možných spojnic vrcholů prvního, resp. druhého mnohoúhelníka a K' součet čtverců všech možných spojnic vrcholů prvního s vrcholy druhého mnohoúhelníka.

Rovnice tato je svojí formou úplně analogická s rov. (3) a lze tudíž i analogické důsledky z ní plynoucí vyjádřiti.

Jestliže jest poměr ν při téže absolutní hodnotě jednou pozitivní, jednou negativní, nabýváme 2 kružnic o středech S'_ν a S''_ν , jež jsou harmonicky sdruženy dle středů S_1 a S_2 , čili

$$\frac{\overline{S_1 S'_\nu}}{\overline{S_2 S'_\nu}} = -\frac{\overline{S_1 S''_\nu}}{\overline{S_2 S''_\nu}}.$$

Pro zvláštní případy obdržíme:

Je-li $\nu = 1$:

$$V_1 + V_2 = \frac{K_1 + K_2 + K'}{n_1 + n_2} + (n_1 + n_2) r^2_\nu.$$

Pro $\nu = -1$:

$$V_1 - V_2 = \frac{K_1 + K_2 - K'}{n_1 - n_2} + (n_1 - n_2) r^2_\nu.$$

Je-li mimo to v druhém případě ještě $V_1 = V_2$, nabývá r_ν hodnoty

$$r^0_\nu = \frac{\sqrt{K' - K_1 - K_2}}{n_1 - n_2}.$$

Střed této kružnice S^0_ν nalézá se na spojnici $S_1 S_2$, dělicí ji v poměru $\overline{S_1 S^0_\nu} : \overline{S^0_\nu S_2} = n_2 : n_1$, jak z rov. (4) vysvítá.

Je-li pak ještě $n_1 = n_2$, uniká střed kružnice do nekonečna a kružnice transformuje se na přímku kolmou ke spojnici $S_1 S_2$. Pata této přímky dělí spojnici $S_1 S_2$ v poměru

$$\frac{K' - 2K_2}{-K' + 2K_1}.$$

Budiž zde uvedena ještě následující relace:

$$s^2 = \frac{K'}{n_1 n_2} - \left(\frac{K_1}{n_1^2} + \frac{K_2}{n_2^2} \right). \quad (6)$$

kde $s = \overline{S_1 S_2}$.

Této relace získá se tím způsobem, že vyjádří se součet čtverečných vzdáleností vrcholů prvního od vrcholů druhého

mnohouhelníka dotýčnými souřadnicemi, načež užitím věty (2) přicházíme k uvedené relaci. Ještě jednodušeji vede k cíli základní věta (3).
(Dokonč.)

O zjevech resonance u parníků a železnic.

Kapitola z technické fysiky.

Podává s. doc. Dr. B. Kučera.

Vysoký stupeň vývoje, k němuž dospěly v posledních dobách vědy technické, je organicky podmíněn intenzivním upotřebením poznatků „čistých“ věd, v první řadě ovšem fysiky a chemie. Když *Faraday* r. 1831 objevil elektrický proud indukci vzbuzený, dobře tušil, že nalezl nejvýhodnější cestu, jak lze mechanickou práci — pohyb magnetů — proměňovati v el. proud, leč ponechal velkomyslně zužitkování svého tak důležitého objevu technice. Jak veliký však rozdíl mezi prvním magnetoelektrickým strojem *Pixiovým* (1832), jehož model leckde ještě ve sbírkách fysikálních straší, u něhož nemotorně otáčely se póly permanentního podkovovitého magnetu pod dvěma cívkami, z nichž proud odváděn, a mezi dnešními, tak grandiósní obnosy mechanické práce v elektrickou energii přeměňujícími stroji dynamoelektrickými. Teprve technik *Werner von Siemens* r. 1866 umožnil tento převrat aplikací tak všeobecně známého zjevu, že železo, i měkké, když jednou bylo zmagnetisováno, neztrácí magnetismus svůj úplně, nýbrž zůstává alespoň v malé míře remanentně magnetickým. Tento remanentní magnetismus v elektromagnetech dynama stačí k tomu, aby, uvedeme-li dynamo v chod, vzbudil slabý proud elektrický ve vinutí kotvy, který zase zesiluje magnetismus v elektromagnetech, takže po několika málo vteřinách dynamo počne pracovati normálně.

Jak dlouhou dobu potřebovala technika k využití *Faradayova* objevu! Dnes je tomu jinak. Hned ve šlepějích badatele fysikálního, nebo ještě spíše ruku v ruce s ním jdou muži technicky školení, aby výzkumů vědeckých využívali pro průmysl a tím i pro život obecný. Před očima nám vzrůstá nové odvětví vědy, fysika technická neboli aplikovaná, a v čilém Německu,